

מעברים ופרידות

בראשית, פרק כ"ח:

י ויצא יעקב, מבאר שבע; וילך, חרנה. יא ויפגע במקום וילן שם, כי-בא השמש, ויקח מאבני המקום, וישם מראשתי; וישכב, במקום ההוא. יב ויחלם, והנה סלם מצב ארצה, וראשו מגיע השמימה; והנה מלאכי אלהים, עלים וירדים בו. יג והנה ה' נצב עליו, ויאמר, אני ה' אלהי אברהם אביך, ואלהי יצחק; הארץ, אשר אתה שכב עליה--לך אתננה, ולזרעך. יד והנה זרעך כעפר הארץ, ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה; ונברכו בך כל-משפחת האדמה, ובזרעך. טו והנה אנכי עמך, ושמרתיך בכל אשר-תלך, והשבתיך, אל-האדמה הזאת: כי, לא אעזבך, עד אשר-אם-עשיתי, את אשר-דברתי לך.

בראשית, פרק ל"א:

כו ויאמר לבן, ליעקב, מה עשית, ותגנב את-לבבי; ותנהג, את-בנותי, כשביות, חרב. כז למה נחבאת לברח, ותגנב אתי; ולא-הגדת לי, ואשלחך בשמחה ובשרים בתן ובכנור. כח ולא נטשתני, לנשק לבני ולבנותי; עתה, הסכלת עשו. מד ועתה, לכה נכרתה ברית--אני ואתה; והיה לעד, ביני ובינך. מה ויקח יעקב, אבן; וירימה, מצבה. מו ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים, ויקחו אבנים ויעשו-גל; ויאכלו שם, על-הגל. מז ויקרא-לו לבן, ויעקב, קרא לו גלעד. מח ויאמר לבן, הגל הזה עד ביני ובינך היום; על-כן קרא-שמו, גלעד. מט והמצפה אשר אמר, יצף ה' ביני ובינך: כי נסתר, איש מרעהו. נ אס-תענה את-בנותי, ואס-תקח נשים על-בנותי--אין איש, עמנו; ראה, אלהים עד ביני ובינך. נא ויאמר לבן, ליעקב: הנה הגל הזה, והנה המצבה, אשר יריתי, ביני ובינך. נב עד הגל הזה, ועד המצבה: אס-אני, לא-אעבר אליך את-הגל הזה, ואס-אתה לא-תעבר אלי את-הגל הזה ואת-המצבה הזאת, לרעה.

בראשית, פרק מ"ו:

א ויסע ישראל וכל-אשר-לו, ויבא בארזה שבע; ויזבח זבחים, לאלהי אביו יצחק. ב ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה, ויאמר יעקב יעקב; ויאמר, הנני. ג ויאמר, אנכי האל אלהי אביך; אל-תירא מרדה מצרימה, כי-לגוי גדול אשימך שם. ד אנכי, ארד עמך מצרימה, ואנכי, אעלה גם-עלה; ויוסף, ישית ידו על-ענייך.

שמות, פרק י"ד:

י ופרעה, הקריב; וישאו בני-ישראל את-עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם, וייראו מאד, ויצעקו בני-ישראל, אל-ה'. **יא** ויאמרו, אל-משה, המבלי אין-קברים במצרים, לקחתנו למות במדבר: מה-זאת עשית לנו, להוציאנו ממצרים. **יב** הלא-זה הדבר, אשר דברנו אליך במצרים לאמר, חדל ממנו, ונעבדה את-מצרים: כי טוב לנו עבד את-מצרים, ממתנו במדבר.

במדבר, פרק י"ג:

א וידבר ה', אל-משה לאמר. **ב** שלח-לך אנשים, ויתרו את-ארץ כנען, אשר-אני נתן, לבני ישראל: איש אחד איש אחד למטה אבותיו, תשלחו--כל, נשיא בהם. **לא** והאנשים אשר-עלו עמו, אמרו, לא נוכל, לעלות אל-העם: כי-חזק הוא, ממנו. **לב** ויצאו דבת הארץ, אשר תרו אתה, אל-בני ישראל, לאמר: הארץ אשר עברנו בה לתור אתה, ארץ אכלת יושביה הוא, וכל-העם אשר-ראינו בתוכה, אנשי מדות. **לג** ושם ראינו, את-הנפילים בני ענק--מן-הנפילים; ונחי בעינינו כחגבים, וכן היינו בעיניהם

דברים, פרק א:

א ראה נתן ה' אלהיך, לפניך--את-הארץ: עלה רש, כאשר דבר ה' אלהי אבותיך לך--אל-תירא, ואל-תחת. **ב** ותקרבו אלי, כלכם, ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו, ויחפרו-לנו את-הארץ; וישבו אתנו, דבר--את-הדרך אשר נעלה-בה, ואת הערים אשר נבא אליהן. **ג** וייטב בעיני, הדבר; ואקח מכם שנים עשר אנשים, איש אחד לשבט. **ד** ויפנו ויעלו ההרה, ויבאו עד-נחל אשכל; ויגלו, אתה. **ה** ויקחו בידם מפרי הארץ, ויורדו אלינו; וישבו אתנו דבר, ויאמרו, טובה הארץ, אשר-ה' אלהינו נתן לנו. **ו** ולא אביתם, לעלת; ותמרו, את-פי ה' אלהיכם. **ז** ותרגנו באהליכם, ותאמרו, בשנאת ה' אתנו, הוציאנו מארץ מצרים--לתת אתנו ביד האמרי, להשמידנו.